

रेवत m. 1) Citronenbaum (जम्बीर) GĀTĀDH. im ÇKDr. Cathartocarpus (Cassia) fistula ÇABDAR. im ÇKDr. — Suçr. 2, 39, 3. 63, 18. — 2) N. pr. verschiedener Männer BURN. Intr. 396, N. 2. Lot. de la b. l. 1. eines Sohnes des Andhaka HARIV. 3248. fg. रेवत die neuere Ausg.) des Anarta (vgl. रेव) BŪĠG. P. 9, 3, 27. des Vaters der Revati und Schwiegervaters des Balarāma ÇKDr. nach dem MBu. — 3) N. pr. eines Varsha (?) MBu. 6, 426. — Vgl. रेवत.

रेवतक 1) m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 396. — 2) n. eine best. Pflanze, = पारेवत n. RĀĠAN. im ÇKDr. — Vgl. रेवतक.

रेवति f. 1) Bein. der Rati, der Gattin des Liebesgottes, TRĪK. 3, 3, 179. Vgl. रेव 2) c). — 2) = रेवती N. pr. der Gattin Balarāma's HARIV. 8383. 8386.

रेवतिपुत्र (रेवती + पुत्र) m. der Sohn der Revati P. 6, 3, 63, Sch.

रेवत् (aus रयिवत् contrah.) 1) adj. P. 6, 1, 37, Vārtt. 2. 176, Vārtt. 1. 8, 2, 15, Vārtt. 1. a) besitzend, wohlhabend, reich: मृच्छ्रयै रयित् स्वकथी नः RV. 10, 22, 15. न रेवता पण्डितां सव्यमिन्द्रो ऽमुन्वता सुतयाः सं गृणीते 4, 23, 7. 8, 21, 14. रेवो अर्धाणुरिः 43, 15. 1, 120, 12. 6, 44, 11. स मतीं अग्ने रवानमर्त्ये य अर्धाणुर्वाते कृष्यम् 7, 1, 23. 42, 4. 8, 2, 11. रेवो इहेवतः स्तोता स्यात्वावता मधानः 13. मद् घ्रा सौम मर्त्ये रेवो इव ich komme in der Trunkenheit mir als reicher Mann vor 48, 6. 10, 116, 2. 1, 4, 2. विश्वपति 27, 12. 18, 2. स रेवान्याति प्रथमो रवेन 2, 27, 12. AV. 20, 128, 4. 8. 9. Mitra-Varuṇa RV. 8, 47, 9. 10, 36, 3. रेवड्वाह सचनो रथो वाम् reiches Gut 1, 116, 18. रेवद्वयो दधाथे रेवदाषायि नरो मायाभिरितकृति माक्चिन्म 131, 9. 8. पृथ्याः AV. 3, 4, 6. — b) reich in der Erscheinung d. h. prangend, prunkend, prüchtig (diese Bed. scheint wegen des adv. angenommen werden zu müssen, das mit vorbis des Glanzens verbunden wird): die Morgenröthe RV. 3, 61, 6. 4, 31, 4. person. Nacht (als gestirnt) AV. 19, 47, 4. Vṛshākapaḥ RV. 10, 86, 13. वानि रेवद्विरे प्रवितरं वि भाक्चि 6, 1, 11. Kräuter AV. 6, 21, 3. गङ्गा MBu. 13, 1853. adv. RV. 1, 79, 5. 93, 11. उषो रेवदस्मे व्युच्छ 92, 14. 124, 9. 10. अग्ने क्षुमडुत रेवद्विदीक्चि 2, 9, 6. 2, 6. 33, 4. 3, 7, 10. अमन्विष्टा भारता रेवद्विम् 23, 2. स रेवद्वैच 10, 69, 3. — 2) f. रेवती a) pl. die Reichen, die Prangenden als Bez. der Kühe (vgl. die Comm.); रेवती = स्त्रीगवी AĠAJAPĀLA im ÇKDr.): रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सत्तु तृविवाजाः RV. 1, 30, 13. जिगृतमस्मे रेवतीः पुरंधीः 138, 2. रेवती रमधमास्मिन्योनौ VS. 3, 21, 6, 8. — b) pl. Gewässer: अयो रेवतीः प्रणुता क्वं मे RV. 10, 30, 8. पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम् 180, 1. सं रेवतीर्गतीभिः पृथ्यत्तम् VS. 1, 21. ऐतु वरुणो रेवतीभिः ऀCV. GRŪ. 2, 9, 4. KĀT. ÇA. 25, 3, 28. KAUC. 103. — c) N. eines Nakshatra (vgl. Journ. of the Am. Or. S. 6, 343); pl. RV. 10, 19, 1. AV. 9, 7, 3. तस्मै ते व्यावापयिष्वी रेवतीभिः (nach dem Comm. zu TBu. zu d) gehörig) कामं उदायामिह शक्तीभिः 13, 1, 5. VARĀH. BRŪ. S. 103, 2. MĀRK. P. 33, 16. sg. (auch so v. a. Tag der Revati) gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41 (oxyt.). H. 113. an. 3, 288. MED. t. 143. AV. 19, 7, 5. TS. 4, 4, 10, 3. ÇĀKṢH. GRŪ. 1, 26. 3, 11. PĀR. GRŪ. 3, 9. MBu. 3, 2926. 6, 419. 13, 3284. 4268. VARĀH. BRŪ. S. 7, 6. 9, 35. 10, 18. 102, 6. MĀRK. P. 88, 53. 73, 20. रेवत्यृत 21. fg. 54. 62. fg. im comp. VARĀH. BRŪ. S. 98, 17. 102, 6. रेवत्यत्ते MĀRK. P. 73, 2. 18. fg. Vgl. WEBER, Nax. passim. — d) pl. Bez. der nach dem Anfangsworte benannten Verse RV. 1, 30, 13, aus welchen das Raivata Sāman

gebildet wird, Ind. St. 3, 231, b. VS. 23, 35. TS. 2, 2, 6, 6. TBu. 1, 3, 2, 3. PAŪKĀV. Br. 13, 7, 2. 9, 4. 14. 10, 4. LĪTĪ. 2, 9, 5. 7, 4, 1. 10, 13, 12. KŪĀND. Up. 2, 18, 1. 2 (रेवत्यः st. रेवत्यं zu lesen). MBu. 13, 6212 ist wie 6236 mit der ed. Bomb. रेवती zu lesen. — e) N. der Unholdin einer best. Krankheit HARIV. 3290. 9342. 10241. MBu. 3, 14482. Suçr. 2, 388, 8. 389, 3. 5. ÇĀRṆG. SAṂH. 1, 7, 109. Vorz. d. Oxf. H. 307, b, 28. wird mit Durgā und auch Aditi (MBu.) identifiziert; vgl. noch KARU'S. 33, 172. H. ç. 30. = मातृभिद् H. an. MED. — f) N. pr. der Gattin Mitra's BŪĠG. P. 6, 18. 5. — g) N. pr. einer Tochter des Lichtglanzes (कास्ति) des Nakshatra Revati und Mutter des Manu Raivata MĀRK. P. 73, 25. fg. — h) N. pr. der Gemahlin Balarāma's, Tochter Kakudmin's, der das patron. Raivata führt, TRĪK. 3, 3, 179. H. an. MED. HARIV. 648. fg. 1933. 8311. fg. 8387. MEḠU. 30. VP. 337. 439. BŪĠG. P. 9, 3, 29. 10, 52, 15. — i) N. pr. einer Gattin Amṛtodana's SCHIEFFER, Lebensb. 237 (7). — Nach P. 4, 3, 34, Vārtt. 1 ist रेवती so v. a. eine unter dem Nakshatra Revati Geborene. — 3) n. रेवत्यास्तुर्म् N. eines Sāman Ind. St. 3, 231, b. — Vgl. अणुरेवती.

रेवतीभव m. der Planet Saturn H. 120.

रेवतीरमण m. der Gatte der Revati d. i. Balarāma AK. 1, 1, 1, 18. HALĀJ. 1, 29. unter den Namen Vishṇu's PAŪKĀR. 4, 3, 129.

रेवतीश m. der Gatte der Revati d. i. Balarāma H. 224.

रेवतीसुत m. ein Sohn der (Unholdin) Revati, unter den Namen Skanda's MBu. 3, 14633.

रेवत्यं ved. adj. von रेवती (प्रशस्ये) P. 4, 4, 122. यदो रेवती रेवत्यम् Schol.

रेवत्त m. N. pr. eines Sohnes des Sonnengottes und Hauptes der Guhḥjaka H. 103. VARĀH. BRŪ. S. 58, 56. MĀRK. P. 78, 24. 31. 108, 11. 20. VP. 266, N. 1. ०मनुस् f. die Mutter des Manu Revanta (s. रेवत). Bein. der Saṁgūā, einer Gemahlin des Sonnengottes, TRĪK. 1, 1, 100.

रेवतोत्तर Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 113, b, 40. fg.

रेवतोत्तरम् (रेवा + उ०) m. N. pr. eines Mannes ÇAT. Br. 12, 8, 1, 17. 9, 3, 1. रेशयदारिन् (v. l. ०दाशिन्) zur Erkl. von रिशाद् Nīr. 6, 14. रेशय = किंसत् Comm.

रेशी f. Bez. des Wassers TS. 3, 3, 2, 1. KĪTṪ. 30, 6. त्रेशी VS.

1. रेप् रेपते (अव्यक्त शब्दे) DŪĀTUP. 16, 19. वृकशब्दे Geheil des Wolfes SIDDU. K. 120, b, 1 v. u. घोटककर्तृशब्दे Gewieher des Pferdes DURGĀ. boi West. — Vgl. क्रेप्.

2. रेप् subst. in der Stelle: रेड्स्पमिष्टा श्रीणातु VS. 6, 18. = रिष्टा MAUDH. liesse sich zu रिप् ziehen etwa in der Bed. von लेश. TS. hat d. v. l. श्रीः. Möglich wäre auch 2. रेञ्.

रेप (von रिप्) m. das Schadennehmen ÇĀKṢ. zu KŪĀND. Up. S. 287. 290.

1. रेपणं (wie oben) 1) adj. versehend RV. 1, 148, 5. — 2) n. Schaden. das Fehlschlagen Nīr. 10, 45. DŪĀTUP. 22, 63. 31, 30. — Vgl. पुरुप०

2. रेपण n. das Geheil des Wolfes H. 1407. — Vgl. 1. रेप्.

रेपा f. dass. H. 1407.

रेपिन् (von रिप्) nom. ag.; s. पुरुप०.

रेष्टर (wie oben) nom. ag. Beschädiger, Versehrer BHATT. 9, 31.

रेवमच्छिन (रेवन् + च्छिन) adj. vom Sturm abgerissen: रेवमच्छिनं यथा तृणम् (so st. तृणम् zu lesen) AV. 6, 102, 2. — Vgl. रेवमयित.